

Ög 209. Enebacken, Kårarps ägor, Viby sn.

Pl. 114, 117.

Äldre avbildningar: E. Sörling, Foto 1919 (ATA); T. Lindell, Foton 1940 (ATA).

Runstenen upptäcktes »ett par tre år» före 1870 på en kulle mitt emot Ög 207. Den var då itu-slagen. Den sammansattes och restes 1894 på fyndstället.

Inskrift:⁶²

: tusti : risti : sten : eftir • tuka • auku • rusta : nefa sina :

5 10 15 20 25 30 35 40

»Toste reste stenen efter Toke och Oruste, sina brorssöner (systersöner).»

Till läsningen: Punkterna över hst:a i 13 **e** och 15 **e** äro fullt lika utpräglade som punkten över hst i 34 **e**, det finns alltså ingen anledning att som Brate läsa **r**. 13 och 15 som i men **r**. 34 som **e**. Brate har punkt efter 26 **k**. Men dels låter någon punkt av samma storleksordning som de andra här ej iakttaga sig och dels är väl anledningen till den omotiverade punkten efter 27 **u** just den, att ristaren här råkat förvirra sig och placerat in sin punkt på fel ställe.

Det faller i ögonen, att namnet Toste förekommer även på två andra Viby-stenar, Ög 204 och Ög 210. Tydligt är det samme **e** person, som i ena fallet reser en sten över sina bror- eller systersöner Toke och Oruste⁶³ (Ög 209), i andra fallet efter sin fader Gäsling (Ög 210), medan han i tredje fallet får en sten rest efter sig av sin frände (»måg») Åste (Ög 204).

Plansch 117a. Ög 209. Enebacken, Kårarps ägor, Viby sn. Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947: Kraftigt retuscherad. Duger]

⁶² Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr.] och ö[vers]. utgår.

⁶³ [Nordéns fotnot] »Som en kuriositet må antecknas, att i Viby socken lever en släkt Orest. Detta släktnamn har dock icke inspirerats av runstenens namn Oruste. Då farfadern till den nuv. generationen av släkten var knekt, är namnet ett knektnamn, tydligen hämtat ur den grekiska hjältesagan.» Wessén skriver i marginalen »Utgår? Det fanns också i Högby en soldat som hette Orest.»

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.